Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen)

den 21 juni 2017*

”EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket GPTech — Äldre EU-ordmärkena GP JOULE — Rätt att framställa invändning har inte påvisats inför invändningsenheten — Bevisning har lagts fram för första gången inför överklagandenämnden — Har inte beaktats — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis — Artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Regel 17.4, regel 19.2, regel 20.1 och regel 50.1 i förordning (EG) nr 2868/95”

I mål T-235/16,

GP Joule PV GmbH & Co. KG, Reußenköge (Tyskland), företrätt av advokaten F. Döring,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av E. Zaera Cuadrado, i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid immaterialrättsmyndighetens överklagandenämnd var

Green Power Technologies, SL, Bollullos de la Mitación (Spanien),

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 9 februari 2016 (ärende R 848/2015–2), om ett invändningsförfarande mellan GP Joule PV och Green Power Technologies,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen),

sammansatt av ordföranden V. Tomljenović, samt domarna A. Marcoulli och A. Kornezov (referent),

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av överklagandet som inkom till tribunalens kansli den 10 maj 2016,

med beaktande av svarsskrivelsen som inkom till tribunalens kansli den 29 juli 2016,

* Rättegångsspråk: engelska.

med beaktande av den ändrade sammansättningen av tribunalens avdelningar,

med beaktande av omfördelningen av målet till den sjunde avdelningen och av att en ny referent utsetts,

med beaktande av att parterna inte framställt någon begäran om förhandling inom tre veckor från delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats, och av tribunalens beslut att, med tillämpning av artikel 106.3 i tribunalens rättegångsregler, avgöra målet utan muntlig förhandling,

följande

Dom [1]

[*utelämnas*]

Parternas yrkanden

15 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ändra det överklagade beslutet och avslå ansökan om registrering av det sökta varumärket,

— i andra hand upphäva det överklagade beslutet.

16 EUIPO har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

[*utelämnas*]

Yrkandet att det överklagade beslutet ska upphävas

23 Klaganden har åberopat två grunder till stöd för sitt yrkande att det överklagade beslutet ska upphävas. Den första grunden avser en felaktig tillämpning av de regler som reglerar invändningsförfarandet och den andra grunden en felaktig tillämpning av regel 50.1 i förordning nr 2868/95 och artikel 76.2 i förordning nr 207/2009.

[*utelämnas*]

Den andra grunden: Felaktig tillämpning av regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 och artikel 76.2 i förordning nr 207/2009.

[*utelämnas*]

1 — Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

39 Tribunalen erinrar om att det i regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 stadgas att ”[o]m överklagandet gäller ett beslut av invändningsenheten, skall nämnden begränsa prövningen av överklagandet till de sakförhållanden och de bevis som läggs fram inom de tidsfrister som fastställts av invändningsenheten i enlighet med förordningen och dessa regler, såvida inte nämnden anser att ytterligare eller kompletterande sakförhållanden och bevis bör beaktas enligt artikel [76.2] i förordning [nr 207/2009].”

40 I artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 föreskrivs det att immaterialrättsmyndigheten inte behöver beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller ingett i rätt tid.

41 Förordning nr 207/2009 föreskriver således uttryckligen att överklagandenämnden, när den prövar ett överklagande av ett beslut från en invändningsenhet, förfogar över det utrymme för skönsmässig bedömning som följer av regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 och artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 när det gäller att besluta huruvida ytterligare eller kompletterande sakförhållanden och bevis som inte har åberopats respektive ingetts inom de tidsfrister som fastställts av invändningsenheten ska beaktas (dom av den 3 oktober 2013, Rintisch/EUIPO, C-122/12 P, EU:C:2013:628, punkt 33; dom av den 3 oktober 2013, Rintisch/EUIPO, C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 32, och dom av den 3 oktober 2013, Rintisch/EUIPO, C-121/12 P, EU:C:2013:639, punkt 33).

42 Domstolen har i detta avseende redan påpekat att den franska ordalydelsen av regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 skiljer sig från den spanska, den tyska och den engelska språkversionen på en avgörande punkt. Medan det i de sistnämnda språkversionerna står att överklagandenämnden endast kan beakta nya eller kompletterande sakförhållanden och bevis, betecknas samma sakförhållanden och bevis i den franska texten som ”nouveaux ou supplémentaires” (ytterligare eller kompletterande) (dom av den 21 juli 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, punkt 23).

43 På grundval av systematiken i och ändamålet med de föreskrifter i vilka bestämmelsen ingår och i synnerhet artikel 76.2 i förordning nr 207/2009, som utgör den rättsliga grunden för regel 50 i förordning nr 207/2009 har domstolen slagit fast att i de fall där det över huvud taget inte har ingetts någon bevisning för användningen av det berörda varumärket inom den frist som immaterialrättsmyndigheten har fastställt, ska denna myndighet avslå invändningen ex officio. När det däremot har getts in bevisning inom den frist som immaterialrättsmyndigheten har fastställt, är det även efter utgången av nämnda frist möjligt att ge in kompletterande bevisning (se dom av den 21 juli 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, punkterna 24–26 och där angiven rättspraxis).

44 Domstolen har understrukit att artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 måste tolkas på samma sätt när det gäller bevis på förekomst, giltighet och omfattning av skyddet för varumärket, eftersom nämnda bestämmelse innehåller en regel som har en horisontell funktion i förordningens system och som är tillämplig oberoende av förfarandetyp. Av detta följer att regel 50 i förordning nr 2868/95 inte kan tolkas så, att den utökar överklagandenämndernas bedömningsbefogenheter till att omfatta nya bevis (dom av den 21 juli 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, punkt 27), utan endast så kallad ”ytterligare” bevisning som ”kompletterar” relevanta bevis som ingetts inom den fastställda fristen [se dom av den 11 december 2014, CEDC International/EUIPO – Underberg (Formen på ett grässtrå i en flaska), T-235/12, EU:T:2014:1058, punkt 89 och där angiven rättspraxis].

45 Tribunalen ska således fastställa om uttalandet av den 15 juli 2015 som framställdes för första gången inför överklagandenämnden kan anses som ”kompletterande” eller ”ytterligare” bevis i den mening som avses i regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 och artikel 76.2 i förordning nr 207/2009, såsom dessa uttryck tolkats i den rättspraxis som citeras i punkterna 41–44 ovan.

46 Det är utrett att klaganden inte påvisat sin rätt att framställa invändningar enligt regel 19.2 i förordning nr 2868/95 inom den föreskrivna fristen och inte heller vid någon annan tidpunkt under förfarandet inför invändningsenheten. Detta trots att klaganden, såsom påpekats i punkt 6 ovan, på ett klart och

tydligt sätt informerats av immaterialrättsmyndigheten om att bolaget skulle lägga fram handlingar för att styrka dels sin ställning som licensinnehavare, dels att bolaget hade tillstånd av innehavaren till de äldre varumärkena att framställa invändningen. Det är likaså ostridigt mellan parterna att det inte registrerats i immaterialrättsmyndighetens register att klaganden beviljats en licens för de äldre varumärkena enligt artikel 22 i förordning nr 207/2009.

47 Klagandens uttalande i yttrandet av den 20 februari 2015, det vill säga att bolaget hade beviljats en exklusiv licens av innehavaren till de äldre varumärkena, är endast ett påstående som inte styrkts av någon bevisning. Under dessa omständigheter kan uttalandet av den 15 juli 2015 inte betraktas som ”kompletterande” eller ”ytterligare” bevis som tillkommer utöver de bevis som klaganden redan lagt fram.

48 Vad sedan gäller klagandens argument att dess rätt att framställa invändningen följer på ett uppenbart sätt av att dess namn är identiskt med det som återfinns i de äldre varumärkena som utgör grunden för invändningen finner tribunalen det tillräckligt att, i likhet med immaterialrättsmyndigheten, konstatera att denna omständighet inte gör det möjligt att presumera att klaganden hade påvisat att bolaget hade en sådan rätt. Enbart det förhållandet att ett kännetecken – helt eller delvis – sammanfaller med ett företags namn kan förklaras av olika omständigheter i affärslivet och kan givetvis inte ersätta en styrkande handling, såsom till exempel ett licensavtal som visar såväl ställningen som licensinnehavare som rättigheternas omfattning. Licensinnehavarens rättigheter kan vara föremål för olika begränsningar avseende bland annat de varor och tjänster som den aktuella licensen omfattar, det geografiska område som licensen beviljats för och villkoren för att framställa invändningar.

49 Överklagandenämnden slog således med fog fast att uttalandet av den 15 juli 2015 inte kan anses som ”kompletterande” eller ”ytterligare” bevis och därför inte kunde beaktas enligt regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 och artikel 76.2 i förordning nr 207/2009, såsom dessa uttryck tolkats i den rättspraxis som citeras i punkterna 41–44 ovan.

50 Det saknas följaktligen stöd för klagandens andra grund.

[*utelämnas*]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) GP Joule PV GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 juni 2017.

Underskrifter